

La gran calamidad de nuestros días

En efecto, una de las tremendas pruebas a que, en el orden económico, vive sometido el progreso material en los últimos años, es la impotencia de proporcionar trabajo, y con el trabajo los medios legales de subsistencia, a una gran porción del mundo trabajador, casi la sexta parte, según cálculos fundados en estadísticas conocidas. De ahí la honda preocupación que va ganando, lo sólo a las clases directamente afectadas por la calamidad, más también a la comunidad entera, la que no puede recobrar su tranquilidad mientras una porción tan considerable de ella se vea eliminada del trabajo.

Desde el día 10 del corriente actúa en Ginebra, bajo la égida de la Oficina Internacional del Trabajo, una Conferencia que tiene la misión de discutir las posibilidades que ofrece para corregir el mal la semana de "cuarenta horas", el más grave de los empeños que se ha echado sobre sí este organismo colaborador de la Sociedad de las Naciones. La Conferencia se halla integrada por técnicos que representan a los Gobiernos, al Capital y al Trabajo, y debiera a favor de una gran cantidad de datos y material estadístico que la Oficina ha puesto a disposición de estos actores.

Tal vez la técnica ha llegado a un grado tal de perfección que las naciones se puedan permitir el lujo de holgar más horas que hasta el presente, pero, aún en este supuesto, la diferencia actual del mundo trabajador, la distinta condición que resulta entre los que trabajan y ganan el sustento y aquellos que viven sin trabajar y de limosna, constituye una situación intolerable, que de no ser corregible, renunciaría gravísima crisis del capitalismo, aunque nunca el fracaso, como pregonan sus enemigos con evidente injusticia, ya que un sistema que va aliviando al género humano de la pena de trabajo merece crítica más honrosa que las teorías de Marx y de Lenin, cuyos frutos se ofrecen en la práctica totalmente contrarios, puesto que, abrumando de fatiga y trabajo a los pueblos que las padecen, los traen sometidos además al tormento del hambre.

Cuando reflexionamos sobre el paro y tratamos de hallar la solución del problema, todos nos sentimos tentados de pensar en que la crisis es fruto exclusivo de la perfección mecánica. Sin embargo, sobran pensadores y hombres de grandes conocimientos en el mundo de la economía y de la política para los cuales el actual desequilibrio entre la producción y el consumo es efecto más complicado, una realidad que se deriva de causas más complejas que las tecnológicas solamente. Los prejuicios de clase enturbian la cuestión, como vienen demostrando los creadores de la Conferencia que comentamos, todos los cuales se limitan en sus discursos al estudio del problema con soluciones monofásicas, dictadas por los intereses de la clase a que pertenecen. Así como las representaciones obreras propugnan la disminución de la jornada como única solución del conflicto, los elementos patronales estiman que esta medida agravaría la crisis, eliminando más hombres todavía del trabajo.

Para los socialistas la crisis ac-

tual es una cuenta sencilla de Aritmética: "si trabajando ocho horas se necesitan seis hombres para realizar determinada cantidad de obra, para producir la misma cantidad de riqueza con siete horas de jornada harán falta siete hombres". Existen en el mundo trabajador ciento setenta millones de obreros que viven del salario, aproximadamente. Para reabsorber a los treinta millones de parados que han sido expulsados del trabajo por una mayor eficiencia mecánica, basta con disminuir la jornada en la proporción de ciento setenta millones a treinta millones... ¿Es tan sencilla la curación del mal que padecemos?

Como los obreros no se limitan a pedir una jornada más corta, sino que exigen además por siete horas de trabajo el mismo jornal que para la jornada actual de ocho horas, la dificultad se complica algún tanto en razón de que, aumentando el costo de la producción por mayor consumo de salarios, se había de producir infaliblemente la incidencia de reducirse el consumo de la riqueza por aquella zona de la comunidad afectada por la nueva carestía de la vida y, por consiguiente, se limitará automáticamente la cantidad de trabajo, reincidiendo en la misma situación de desequilibrio que habíamos querido corregir, más el daño positivo para toda la colectividad de forzar su tensión económica subiendo los índices de la vida. Este es el lenguaje de los potros, el argumento del Capital, contra los pronósticos optimistas de los partidarios de la semana de 40 horas. Estos, a su vez, replican que no se puede tocar al modesto "tren de vida" actual del obrero, "al life standard", no sólo por ser injusta toda reducción en sí, mas también porque si se limita la potencia económica, la capacidad adquisitiva de todos los obreros, reduciéndose los jornales, disminuirá el consumo en la misma proporción y no se lograrán los fines que se persiguen con la limitación de la jornada...

"El tren de vida". ¿Cuál es el tenor de vida, dónde están sus límites y quién se atreverá a cifrar el "life standard" con la autoridad y con la justicia indispensables para hacer de esa cifra un modelo universal, ni siquiera nacional? Desde el obrero de las Hurdes españolas hasta el mecánico especializado de los arrabales de Londres, que vive en chalet y jardín, se recibe una larguísima serie de categorías de existencia social-económica, que nunca podrán reducirse a la unidad exigida por el pretendido "tren de vida obrera". Con razón se ha calificado esta frase "life standard" de palabra vacía y sin sentido, por lo mismo que tiene

tantos sentidos y tan distintos que no puede emplearse fuera de los límites de oyentes inferiores.

Basta que el socialismo reconozca el hecho de que la reducción de la jornada semanal, manteniendo el salario actual, había de encarecer el coste de la vida en un veinte por ciento, como, en efecto, lo reconocen los representantes del mundo obrero en la Conferencia, para que sus contradictores, que allí llevan la voz y los intereses de las demás clases sociales, sientan agudamente la enorme responsabilidad que comprometen en su actuación. Obrar a ejemplo del representante del Gobierno español, que desde el primer momento se ha pronunciado por la reducción de la jornada, sin haber realizado un estudio concienzudo de todos los datos e informaciones que obran en poder de la Conferencia, es más cómodo que prudente y sensato.

FRANCISCO DE YARTZA.

(El Día, de San Sebastián.)

PARTICULES

ESPURNES PRECIOSOS

Qui dirà exagerat l'esforç d'un savi o d'un apòstol, si només desvetllava en una ment humil, la vacilant espurna d'una idea?

Hi ha mons perduts pel cel, enormement més grans que no el món nostre, els quals és molt probable que els hagi creats Déu, només perquè dibuixin, en la retina humana, un lleu piquet de llum.

MIQUEL MELENDRES, *poete.*

Lliga Regionalista

El diumenge, a la tarda, celebrà Juntageneral la Lliga Regionalista.

La Junta donà compte de l'actuació desenrotllada, ço que meregué l'aplaudiment de tots els socis.

Es donà compte també de la constitució de l'Agrupació Escolar i de la necessitat d'aixamplar l'estatge social per tal de que la joventut tingui l'esbarjo necessari.

Per a l'Assemblea del partit foren designats com a delegats els senyors Ixart i Ventosa (Salvador).

PRO PRENSA CATOLICA

El periódico católico es luz y guía. Sin él no se puede caminar. La sociedad moderna ha acumulado tantos obstáculos en el camino, que no hay medio de salvarlos sin ese consejero leal, experimentado, que, día tras días, sin fatigarse jamás, va señalando los peligros y conoce la profundidad del abismo. Qué crimen el de los católicos que tremenda responsabilidad, ante Dios, ante la sociedad, ante sus que abandonan a su periódico!...

Partes especiales de la doctrina social católica

1) *La propiedad privada:* Una de las causas principales de las desigualdades sociales, es ciertamente la propiedad privada de los bienes económicos. La Iglesia no permite considerar la propiedad privada como un mal que se debe procurar disminuir y hacer desaparecer. Considera, por el contrario, que el hecho de poder adquirir un derecho estable de propiedad sobre los bienes de la tierra, sobre los de consumo de uso y sobre los que el uso no consume, es una señal de la superioridad del hombre sobre las bestias. "Lo que nos ennoblece a nosotros, dice León XIII, lo que nos hace hombres y nos distingue esencialmente de la bestia, es el espíritu o la razón. En virtud de esta prerrogativa, es preciso reconocer al hombre no sólo la facultad general de usar de las cosas exteriores, como los demás animales; sino además el derecho estable y perpetuo de poseerlas. El hombre por su inteligencia, abarca no sólo las cosas presentes, sino también las futuras. Bajo la dirección de la ley eterna y bajo el gobierno universal de la Providencia divina, el hombre, es en cierta manera, para sí mismo su ley y su providencia.

Por esto, tiene derecho a escoger las cosas más aptas para proveer no sólo al presente, sino también al porvenir". Sería también injusto el privar al hombre del fruto de su trabajo. Suprimir la propiedad privada sería:

- a) Destruir uno de los principales estímulos de la actividad humana.
- b) Reducir a los ciudadanos a una odiosa e insostenible esclavitud.
- c) Abrir la puerta a todas las ambiciones, a todos los descontentos y a todas las discordias.

Sería esto también impedir al padre de familia el cumplir convenientemente su deber de conservar a sus hijos y de ponerlos, en lo posible, al abrigo de los peligros de la vida. La Iglesia, desea, pues, la difusión de la pequeña propiedad, sin oponerse a la concentración de las empresas, favorables al progreso eco-

nómico; pero reclama un régimen legal de la propiedad mueble e inmueble, que proteja eficazmente los derechos y los intereses de los pequeños propietarios.

2) *El uso de la propiedad:* Si la Iglesia se muestra manifiestamente opuesta a las teorías comunistas, en lo que refiere al derecho de propiedad, continúa la tradición de los principales doctores del cristianismo, que siempre enseñaron que los ricos deben esforzarse por obrar, como si los bienes económicos estuviesen destinados al uso de los pobres. A esta enseñanza se refiere la distinción que la Iglesia mantiene con energía entre los deberes de justicia y los deberes de caridad. Es una obligación real de caridad para los que poseen el socorrer a los pobres e indigentes. Este precepto obliga tan gravemente que, el día del juicio, se pedirá cuenta especialmente sobre ello, como lo ha dicho el mismo Jesucristo.

3) *La lucha de clases:* La existencia de muchas clases sociales es una consecuencia de las desigualdades necesarias establecidas entre los hombres por la Providencia divina, para el mayor bien de la sociedad humana. Ciertamente que divergencias de intereses pueden causar conflictos entre estas diversas clases; pero es absolutamente falso pretender que la lucha entre las clases pudientes y las no pudientes es inevitable y que debe necesariamente llevar a la absorción de todas las otras clases por la de los proletarios. La Iglesia enseña que el bien común y el orden social exigen la cooperación armoniosa de todas las clases. El Estado, como las asociaciones privadas, tiene el deber de esforzarse por mantener la paz y la concordia entre las diversas clases, por medio de la justicia y la caridad. Las enseñanzas de la revelación cristiana, en lo referente al fin del hombre, la doctrina de la Iglesia en lo tocante a los deberes recíprocos de las diferentes clases y la fraternidad humana, son de tal naturaleza, que favorecen la buena inteligencia entre todas las clases sociales.

Al Compás del Teléfono

La Escuela y la Cárcel

Cada escuela que se abre es una cárcel que se cierra.

¡Qué bonitas son las frases hechas!

Siete mil escuelas nuevas en el primer año de la segunda República y cuatro mil en el segundo, son once mil, si no hemos olvidado sumar.

Esto es ir poniendo en práctica el proyecto de crear treinta mil escuelas en cinco años.

Si fuera verdad la frasecita antes recordada, ya debían estar camino de clausurarse las cárceles españolas o por lo menos no debíamos pensar en ampliar ninguna de las que existen y no

debíamos de soñar con construir ninguna nueva.

La realidad no es esa.

En la "Gaceta" de hoy se publica una disposición ordenando que se traslade a la Guinea una comisión de técnicos para estudiar la construcción de una colonia penitenciaria en Río de Oro.

Como esta construcción no puede improvisarse, es de suponer que se tardará unos años en llevar a la práctica la idea y que estará dispuesta a recibir huéspedes cuando ya se podrá notar la abundancia de escuelas.

Acción Católica de la Mujer

EL EVANGELIO Y LA DEMOCRACIA

Sobre este interesante tema de actualidad, versará la conferencia que hoy, a las seis y media de la tarde (D. M.), desarrollará el M. I. doctor José Vallés, en el local social, Armador

ñá, 11, 2.º

Poca confianza tiene el Gobierno que sea verdad que las cárceles estén en proporción con aquéllas.

Podíamos suponer que la evasión de los deportados a Villa Cisneros debe ser lo que ha movido la idea de construir esa colonia penitenciaria, de la que ignorábamos se hubiese planeado lo más mínimo, hasta hace pocos días.

Pero no debe ser ese el fundamento, pues para cuando esté terminada su instalación estará ya consolidada la República y no habrá temores a nuevos diez de agosto y ya no existirán por lo tanto extremistas de la izquierda puesto que dicha consolidación habrá traído la felicidad a todos los españoles.

Si ni una ni otra es la causa, la verdad, no comprendemos cuál sea la de querer instruir esa colonia.

La Señorita Victoria Kent ha debido poner muy mala cara cuando se haya enterado de la noticia.

AJUNTAMENT

Vacant la plaça d'Ajudant de l'Arquitecte Municipal d'aquesta ciutat, l'Ajuntament en sessió del dia 13 de Desembre últim, acordà son proveïment mitjançant concurs, i amb subjecció a les següents bases:

1.ª — Podran aspirar a l'esmentat càrrec tots els espanyols capacitats per les lleis de l'Estat per a desempeñar càrrecs públics que reuneixin les continuades condicions:

a) Posseir el títol oficial d'Aparellador.

b) Tenir bona conducta.

c) Coneixer l'idioma català.

2.ª — Per tal de probar l'extrem b) de la base anterior, deuran acompanyar certificat de l'Alcaldia de son veïnat.

3.ª — Per a demostrar la possessió del títol d'Oparellador caldrà presentar el títol o bé la certificació d'haver aprovat tots els estudis.

4.ª — Es justificarà el coneixement de l'idioma català davant de la Comissió de Governació.

5.ª — Els aspirants presentaran a la Secretaria municipal instància dirigida al sanyer Alcalde President de l'Ajuntament.

El termini per a la presentació d'instàncies serà el de 20 dies a comptar de la data de la publicació al Butlletí Oficial de la Província de l'anunci del concurs.

Es consideraran també presentades dins el termini abans assenyalat, les instàncies que demanant el càrrec d'Ajudant de l'Arquitecte municipal, hagin estat depositades a la Secretaria de l'Ajuntament fins a la data d'avui.

6.ª — Els deures del càrrec d'Ajudant de l'Arquitecte municipal són els següents:

a) Serà el Sots Cap de la Brigada municipal, devent d'executar tots els treballs de camp i de despatx que se li encarreguin per l'Alcaldia, Comissions o Arquitecte Cap, per tal de servir de base als projectes i per al desenrotllament dels mateixos, així com tots els d'oficina que siguin necessaris.

b) Estarà en relació constant amb el Capataç, classes i individus de la Brigada municipal numeraria i temporera, fent complir les ordres del senyor Arquitecte i inspeccionant tots el serveis.

c) Substituirà a l'Arquitecte en llurs absències i malalties, en qual cas tindrà tots els deures que a aquell corresponguin.

d) Serà el Sots Cap de Cos de Bombers amb els drets i obligacions consignades al Reglament especial del Cos.

e) Assistirà a l'oficina totes les hores assenyalades per al despatx de la Secretaria municipal, compatibles amb els treballs de camp que se li encomanin pel seu Cap.

f) Inspeccionarà les obres particulars que tinguin relació amb l'Ajuntament, denunciant les infraccions de les Ordenances municipals que observi.

7.ª — L'Ajudant de l'Arquitecte municipal percebrà el sou anyal de 4.700 pessetes.

Tarragona, 21 de Gener de 1933
— L'Alcalde President, P. Lloret. —
El Secretari, S. Cañas.

ANUNCI

Les respectives Seccions de Recitament d'aquesta Ciutat, citen als mossos naturals de la mateixa que a continuació es relacionen, als quals per ignorar-se el seu parader i el de llurs familiars, no ha estat possible notificar-los-hi la inclusió a l'actual alistament ni avisar-los per a les demés operacions del reemplaç, a fi de que es presentin davant la Secció corresponent el dia 29 del corrent més, a las 12 del matí, en que es practicarà la rectificació de l'allistament, i molt particularment a l'acte de la classificació dels mossos que tindrà lloc el dia 19 del proper mes de Febrer, a les 8 del matí, en la intel·ligència que de no comparèixer incurriran en les responsabilitats que determina la vigent Llei de Reclutament.

1.ª SECCIO

Emanuel Flores Romingo, fill de Didac i de Ramona.

Joan Salvat Pallares, fill de Joan i de Teresa.

Antoni Trech Convalia, fill d'Incògnit i de Dolores.

2.ª SECCIO

Jacint Blanch Alemany, fill de Jacint i de Rosa.

Josep-Luis Benito, fill de pares desconeguts.

Josep Rovira Donato, fill d'Antoni i de Consol.

Delfi Roca Roca, fill d'Incògnit i de Mercè.

Francesc Ventura Polo, fill d'Incògnit i de Margarida.

3.ª SECCIO

Tomàs Arcos Tarin, fill de Cristofor i d'Elena.

Manuel Martinez Sal, fill de Joan i de Teodora.

Joan Bt. Margalef Roca, fill de Joan i d'Isabel.

Perè Navarro Escudé, fill de Joan i de Concepció.

Perè Zorio Montesinos, fill de Manuel i de Ramona.

EDICTE

Havent acordat l'Ajuntament d'aquesta ciutat que es procedeixi a la renovació del paviment i voreres del carrer de Blasco Ibañez, mitjançant l'imposició de contribucions especials als propietaris de finques de l'esmentat carrer, és fa avinent que durant el termini de trenta dies restaran de manifest al públic al Negociat de Foment de la Secretaria municipal el projecte, Memòria i pressupostos redactats per la Secció tècnica perquè en el termini assenyalat quiguin dits documents ésser examinats i presentar-se les reclamacions que es considerin pertinents.

Tarragona, 23 de Gener de 1933.
— L'Alcalde, P. Lloret.

Es ven

una casa de quatre pisos.
Raó: en aquesta Redacció.

COMENTARI...

Després de l'espasme d'aquests dies, quan ha renauscit la calma, i la ciutat ha renempres son ritme habitual, no fóra de menys de recordar el moviment anarquista passat i mirar de cercar l'origen dels fets selvatges que Barcelona presencià.

No vull, ni dec recordar aquí campanyes de certs elements, altament destructives, puix de tots són conegudes, i els successos d'aquests dies ens recorden paraules a les que no donàvem altre valor que el d'un vocabulari forçat en tot miting de tendències extremistes.

Vull citar solament un fet i un origen. Tothom, des del més indiferent fins al més impressionable, ha reconegut la barbàrie d'aquest moviment, però pot ésser no hem copsat amb tot llur valor alguns fets isolats, que per el motiu d'ésser escampats no els hi hem donat la importància que mereixen.

De tots és conegut l'assassinat d'un guàrdia, el qual, després d'haver estat ferit, fou vilment ametrallat, i tots coneixem el fet de Casas Viejas, a on, després d'haver donat mort a un guàrdia d'assalt, fou penjat en la façana de la casa; de tots són coneguts, també, els assassinats de diversos guàrdies a l'entrar o sortir de casa seva. Tot això no tindria una gran importància des del punt de vista social, sino fós ja un pla preconcibut dels elements anàrquics.

Vull mostrar com a prova un petit article firmat per un tal Manuel Gimeno, que sota l'epígraf "Pietat innecessària" publicava en el suplement de "Tierra y Libertad" corresponent a desembre i gener del present any.

Copiem, entre altres, els següents paràgrafs:

"Quan els revolucionaris estan dominant la situació, tota la ferotge crueltat que tenien per als enemics es va minvant, per a donar camí a la pietat, que és causa, les més de les vegades, del fracàs del moviment.

"Aquest sentiment de generositat envers el vençut, no deu pas existir en una revolució social, per la senzilla raó de que la nova estructuració de la societat no deu pas fer-se amb materials vells ni corromputs. La pietat, en aquest cas, es pot titllar de negligència.

Devem ésser implacables el dia que ens llencem en massa a la destrucció de tots els privilegis. La bondat dels principis anàrquics serà adulterada per aquells que sentin afany de poder, si els deixem subsistir.

"Siguem forts i no tinguem llàstima de res ni de ningú".

A més del sentit anti-humà que reflexa el tal article, dec fer constar que "precisament" es publicà pocs dies abans del moviment anarquista que tots lamentem.

Una volta llegides aquestes ratlles ningú no podrà dubtar que aquests assassinats, que aquest rabejament amb les víctimes, sigui causa d'una cultura incipient, més que incipient, digne d'homes selvatges; no, això és l'ànima de l'anarquisme, això és son portantveu que ho clama.

No hem d'estranyar aquest fet, els quals són conseqüències necessàries d'aquestes campanyes disolventes que s'han portat a cap i que continuen portant-s'hi; són la gota d'aigua que, caiguent sobre la roca, hiobre un esvoranc; gota d'aigua de tots coneguda, esvoranc que tots lamentem.

EDUARD DE RIBOT.

Ellos dicen: "La Iglesia va a morir y su nombre desaparecerá en seguida; no habrá más cristianos; ha pasado su época". Y mientras dicen eso, les veo morir todos los días, y la Iglesia sigue en pie, anunciando el poder de Dios a todas las generaliciones que se suceden. — SAN AGUSTIN.

Ausguto Serres

COMPRA - VENTA
ADMINISTRACION
DE FINCAS

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA BARCELONA, 49

Teléfono 449 X

TARRAGONA

Cuide usted
su estómago
porque es la base de
su salud

Yo padecí también
como usted, pero me
curó el

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

BANCO DE VIZCAYA

Capital: Ptas. 100.000.000' —
Reservas: " 50.000.000' —

190 SUCURSALES
Y AGENCIAS

La sucursal en TARRAGONA
(Méndez Núñez, 12)

REALIZA TODA CLASE DE OPERACIONES BANCARIAS

CAJA DE AHORROS

Libretas de ahorro y especiales de imposición a plazo, abonando intereses a razón de:

3 1/2, 4 y 4 1/2, por ciento anual

según plazo y condiciones

SERVICIO DE HUCHAS PARA EL PEQUEÑO AHORRO

LAXOFRUTINA

Per a tots els que necessiten fer us frequent d'un purgant que no irriti. No constitueix habit. Molt indicat durant el mesos d'estiu. Sobre amb 2 preses 0'30. Capseta de 2 pastilles (xocolatades) 0'30. Capsa amb 24 pastilles (xocolates) Ptes 2,50. — LABORATORIOS ORNOSA — REUS.

KENNEDY, KENNEDY!

Este es el receptor AMERICANO que debe exigir el que quiere deleitarse con su Voz clara, potente y melodiosa en extremo.

Ondas normal y extra-corta en un solo mando. Dos altavoces. Pida demostraciones a su Agente.

CASA ARBONA
Condé de Rius, 19 - TARRAGONA

Dr. J. Sentís Rufins

Ex-Méjre intern de la Sala
d'Obstetricia de l'Hospital
Clínic de Barcelona

PARTS I MALALTIES
— DE LA DONA —

Consulta de 10 a 12 i de 3 a 5

Rambla 14 d'Abril, 1, Pral. 1.^a

Teléfono, 600

TARRAGONA

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR

MOSTELLE

Eminentes médicos lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo. MOSTELLE también es Indicado para las señoras porque evita y cura los desórdenes digestivos. Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFET - TARRAGONA

LA SEÑORA

DOÑA MERCEDES SANSON BARRIOS

VIUDA DE JOAQUIN MARTINEZ DARO

Falleció ayer, después de recibir los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

Sus desconsolados hijos Mercedes, Joaquín, Nicolás, Rafael y Rosario; hijos políticos Eduardo Andreu, Lucila Gaspar y Felisa de los Reyes, nietos, nietos políticos, sobrinos y demás familia, al participar a sus amigos y conocidos tan sensible pérdida, les ruegan la tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir a los funerales que en sufragio de su alma se celebrarán hoy martes, a las once, en la parroquial iglesia de San Francisco, por cuyo favor les quedarán sumamente agradecidos.

Tarragona 24 de Enero de 1933.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Emmo. y Rdm. señor Cardenal Arzobispo se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

VIDA RELIGIOSA

SANT DEL DIA

Sant Timoteu Bisbe i Màrtir

Doble Ornaments vermells

Nacut a Listris (Licaònia) de pare pagà i mare jueva, practica-va ja la religió cristiana quan sant Pau hi anà a predicar la fe. Mogut per la seva santedat, aquest el prengué per company del seu ministeri. Timoteu el seguí, abandonant les coses del món, i fou un dels primers predicadors de l'Evangeli en la Roma de Neró, sofrint empresonament amb l'Apòstol. Sant Pau li confià l'Església d'Efeso, ordenant-lo bisbe de la mateixa. Des de Laodicea ides de Doma, respectivament, li escrigué dues cartes famoses instruint-lo en el ministeri pastoral. Per oposar-se aculde dels efesins a Diana, aquests el feren morir apedregat, l'any 97.

(Del Missal Romà de "Foment de Pietat").

Missa per a demà

De la Conversió de Sant Pau, Apòstol.

Doble Major. -- Ornaments blancs

QUARANTA HORES

Se celebren a les Religioses Ob lates.

Hores d'exposició: Matí, de vuit a onze i a la tarda, d'un quart de quatre fins a les set.

El dia 29 comencen a les Desc alces.

CULTES PER AVUI

SANT JOAN. — Misses a les sis, set, vuit i nou: Exercicis del mes de la Sagrada Família en la de les sis i les vuit.

SANT FRANCESC. — A dos quarts de vuit, missa i exercicis dels tretze dimarts a Sant Antoni.

CULTES PER A DEMA

ESGLÉSIA DE L'HOSPITAL. — Festa del Apòstol Sant Pau, titular de l'Establiment.

Al matí a dos quarts de set, missa d'economia pel senyor Degà de la Junta, M. I. doctor Josep Cartañà; a continuació serà administrada la comunió als malalts que la ulguivn rebre.

A les vuit, missa resada.

A les deu, ofici solemne.

A la tarda, a dos quarts de set, rosari (cantant-se les dues últimes decenes; sermó pel Rnd. doctor doctor Francesc Vives, catedràtic del Seminari; cant dels goigs i veneració de la reliquia del Sant Apòstol.

SEMINARI PONTIFICI. — Festivitat de la Conversió de Sant Pau, Se celebraran en la capella del Sant misses a les sis, set i vuit. A les deu, ofici solemne en la que es cantarà una partitura a tres veus del mestre Tapias.

Per la tarda, a les cinc, cant del Rosari, sermó pel Rnd. Josep Manrassa, diaca, i cant dels goigs populars.

El Projecte de Congregacions Religioses

"El Matí" remarca que la declaració ministerial anunciant la immediata discussió del projecte de llei sobre les Congregacions Religioses, és la represa de l'ofensiva, és la guerra; equival a tirar llenya al foc. I afegeix:

"Serà tal volta que el senyor Azaña, inspirant-se en aquella màxima que assegura que "similia similibus curantur", porta l'intent de guarir amb una nova agitació, que ha de transcendir a l'esfera de les concències, l'actual agitació revolucionària? El joc, políticament, no cal dir com és d'arriscat. Mai no s'ha vist que un incendi s'apagués tirant més llenya al foc. Un procediment semblant només pot afavorir aquells que no intenten altra cosa que mantenir ben aflamada la foguera, amb l'ansia que ella s'estengui i consumeixi, no solament la riquesa del país, sinó també les mateixes bases de l'ordre social existent.

Per això temen que aquesta política que segueix l'actual Govern farà que ens mirin, part enllà de les fronteres, amb una certa prevenció. Mai com ara no havia estat més convenient al món que tot focus d'agitació, en qualsevol indret que sorgeixi,

sigui ràpidament sufocat per mitjà d'una política, no solament repressiva, sinó previsorament pacificadora. En això hi va l'interès comú de tots els pobles. Són massa greus i d'una complexitat excessiva els problemes que els estadistes de tot arreu han d'escometre perquè pugui ésser vist amb bons ulls que ningú tracti de suscitar artificialment inquietuds noves... amb procediments com aquests de l'anticlericalisme, que tots els països cultes han arreuconat despectivament fa molts anys. Mentre la crisi econòmica sense precedents mantè enangoixosa expectació tot el món i el clam desesperat de trenta milions d'obres en vaga forçosa ressona constantment com una remor de tempesta i l'allau dels nous bàrbars que amenacen enderrocar d'un cop la civilització mil·lenària apareix més impetuosa cada dia, heus ací que, per raó del contrast, fa l'efecte, tantmateix, d'una opereta vienesa l'espectacle d'un país que, no refet encara d'una convulsió anàrquica, s'empesca la facècia de fer una llei persecutòria d'uns determinats ciutadans que no tenen altre "tara" que formar part d'unes Congregacions

religioses, prohibint a aquestes una funció docent que l'Estat, en aquest país tan abundós d'analfabets i tan necessitat de tota assistència social, no està ni de bon tros en condicions de suplir complidament. No n'hi ha prou, de malestar, encara?"

DROGUERIA DE TOMAS ROIG

Bajada Pescadería, 6

Ptas.

Aceite finísimo puro de oliva.	1'70
Idem primera	1'80
Idem segunda	1'70
Azúcar blanco fino, el kilo...	1'50
Arroz Benlloch 1. ^a	0'60
Arroz Bomba 1. ^a	1'20
Arroz Calasparra extra	1'60
Bacalao libro extra superior	
Galletas Solsona Surtidas, el kilo	2'30
kilo	3'00
Jabón "Jabali" pastilla	0'65
Chocolates "Orthi" precio de fábrica	
Miel pura de Romero, kilo...	1'50
Patatas superiores Bufé, 10 kilos... ..	2'00
Turrones de Jijona legiti os extra, el kilo	5'00
Dulce de Membrillo, el kilo.	1'50

SERVICIO A DOMICILIO

MUNDO CATOLICO

LAS AUTORIDADES Y HABITANTES DE KAOLAC ACOGEN CON JUBILO A LAS MISIONERAS

Dakar (Senegal, Africa Occidental). — Las Religiosas de la Inmaculada Concepción de Castres, tan conocidas en Africa y América con el nombre de "Soeurs Bleues" acaban de hacer una tercera fundación en el Senegal. La nueva residencia misionera se alza en Kaolac. Consta de escuelas, dispensarios y de otras diversas obras de educación y beneficencia.

Kaolac es la segunda ciudad de la colonia. Posee un embarcadero de primer orden para la exportación de cacahuetes, tan abundantes en dicha región. La mayoría de los habitantes de Kaolac, que ascienden a unos 20.000, son musulmanes. Los católicos no pasan de 1.200.

Sin embargo, ha sido entusiasta y jubilosa la acogida prestada por dicha población a las misioneras. La residencia fué bendecida por

Mons. Grimaud, Vicario Apostólico, el 8 de diciembre de 1932. Las autoridades así como de las escuelas de enseñanza doméstica. En este Vicariato Apostólico del Senegal trabajábase, en estos años, muy intensamente, en lo referente a nuevas construcciones.

Poco hace iniciáronse las obras de la iglesia de Thies. Esta localidad está situada en el cruce del ferrocarril Dakar Sudan Nigert y San Luis Dakar. Viven allí un millar de europeos y 4.000 católicos, sin contar los de las cercanías. Hasta ahora no había en Thies más que una miserable capilla, capaz para 200 personas. En la nueva iglesia, cuya primera piedra fué colocada en 11 de diciembre pasado, entrarán, fácilmente, unas 2.000 personas.

Equip de quota

complet i en bon estat es ven. Preu módic.

Raó: a l'administrador d'aquest diari.

Excelente radiación luminosa, racional economía, luz blanca.

DEPORTIVAS

Fut-bol

EN UN MATX ACCIDENTAT, ACONSEGUEIX L'ILURO DE MATARO BATRE AL GIMNASTIC PER TRES GOALS A DOS

Hi havia espectació per l'encontre de referència i ho provà el que es veigés el camp del Gimnàstic més concorregut que d'ordinari.

Baix les ordres de Piquero i amb Sauri i Coll de liniers es comença l'encontre arrenjerant-se els equips com segueix.

Banús, Borràs, Valls, Feliu, Faurie, Porrera, Gomez, Climent, Garcia, Quinquilla i Navas, pel Iluro i Alvarez, Wenceslao, Saura, Magrinyà, Rovira, González, Barberà, Vila, Ballester, Torelló i Colomer, pel Gimnàstic.

No actua com s'anunciava en Delclós, debutant en camvi Torelló.

L'encontre tingué gran anivellament puix que tan prompte es jugava en camp del cercle visitant com en camp dels nostres.

L'onze ilurenç palesà superioritat en joc, fruit potser del major rendiment de la ratlla mitja que supera en molt a la nostra.

S'inicia l'encontre amb uns deu minuts de presió gimnàstica, que no rendí resultat perquè la sort s'amparà del marc visitant.

Un cap d'en Torelló al pal, un xutaç de Ballester i un de Vila, deturats "in extremis" pel meta forà feren créure que els nostres obtindrien una franca victòria.

Aviat però el joc s'anivellà i en una jugada d'apuro González prengué allunyar el perill no lo grànt-ho, i la bala tocà al pal superior del propi marc gimnàstic. Garcia amatent l'endinsà a la xarxa.

Mes tard Quinquilla aprofità una bala rebutjada difícilment per l'Alvarez per a obtindre el segon goal del cercle visitant.

Una jugada de Pala dreta gimnàstica aportà perill al marc ilurenç i Torelló oportú assolí el primer goal gimnàstic.

Vingué el corner sacat per Colomer i resultat del mateix fou un remat per alt de Ballester que significà l'empat a 2 gols.

A darrera hora Navas llençà una sèrie de centres perillosos i degut a un d'ells vingué un cap de l'extrem dret que Alvarez no pogué bloquejar, i que fou el goal que donà la victòria als de Mataró.

En el bàndol foraster ens satisfé la tasca de la defensa, superada encara per la ratlla mitja on Porrera acredità sa procedència i on Faurie que actua d'eix a falta de Soler, evidencià haver progressat molt d'ençà quant jugava al Gimnàstic.

L'atac de l'Iluro fou lo millor. Navas en camí ascendent si bé temerós i ventatista com sempre. Quinquilla i Climent dos interiors "veritat" que ens deleitaren en el seu comés. Garcia al centre fou element perillós, bregador incansable i home que sap portar la línia esplendidament.

Dels nostres, bé la defensa, fluixa la mitja, particularment González, que fou l'autor material del primer goal ilurenç i l'autor moral del darrer puix que deixà desmarcat a plaer a l'extrem dret.

L'atac, foní una tasca enorme, inclús Ballester que treballà de debò, inclús a les acabances amb tot i que fou lesionat seriament.

L'àrbitre desentonà. No pita un penalty clar i evirent d'en Faurie, i el públic l'abroncà.

I quant Torelló assolí el primer goal no volgué concedir-lo en principi, çó que féu que el públic, unànimement i del tot espontani, reclamés el goal, tan legitimament marcat.

Forem els primers sorpresos, mes la cosa bé ho valia. I prou per avui.

Fut-bol

EL CAMPIONAT NACIONAL DE LLIGA

La nota destacada de la jornada la donà el Madrid en batre l'Atlètic a Sant Manès, per 2 a 0. -- L'Espanyol, que guanyà també al camp del Betis, acabà la primera volta imbatut al cap de la classificació. -- Els altres encontres vieren la prevista victòria dels que jugaven al seu camp

El Badalona i el Sabadell es classifiquen com a campió i sots-campió del cinquè grup de la tercera divisió de Lliga

PRIMERA DIVISIO

Barcelona, 4 - Racing, 0.
Betis, 1 - Espanyol, 2.
Donostia, 2 - Arenes, 1.
València, 5 - Alavés, 2.
Athlètic, 0 - Madrid, 2.

SEGONA DIVISIO

Oviedo, 2 - Irun, 0.
Corunya, 3 - Sevilla, 1.
Múrcia, 1 - Celta, 2.
Osassuna, 1 - Castelló, 2.
Athlètic, 2 - Sporting, 0.

TERCERA DIVISIO

Grup primer
Racing - Unió, no s'ha jugat.
Grup segon
Ferroviària, 0 - Valladolid, 2.
Deportiu, 5 - Castella, 0.
Grup cinquè
Badalona, 3 - Sabadell, 2.
Sans, 0 - Palafrugell, 2.
Júpiter, 1 - Martinenc, 0.
Grup sisè
Hércules, 6 - Llevant, 0.
Grup setè
Gimnàstic, 2 - Cieza, 1.

SITUACIO DELS EQUIPS

Espanyol.	9	7	2	0	18	6	16
Madrid.	9	7	1	1	30	8	15
Barcelona.	9	4	4	1	21	11	12
Athlètic.	9	6	0	3	25	12	12
Betis.	9	3	2	4	15	25	8
Donostia.	9	3	1	5	24	23	7
València.	9	2	2	5	15	21	6
Arenes.	9	2	1	6	17	18	5
Racing.	9	2	1	6	16	24	5
Alavés.	9	2	0	7	14	19	4
Oviedo.	9	5	2	2	27	16	12
Codunya.	9	5	1	3	23	23	11
Irun.	9	5	0	4	29	18	10
Gijón.	9	4	2	3	33	23	10
Athlètic.	9	4	2	3	14	19	10
Múrcia.	9	4	1	4	16	22	9
Sevilla.	9	4	1	4	17	18	9
Osassuna.	9	3	1	5	26	24	9
Celta.	9	4	0	5	22	24	8
Castelló.	9	2	0	7	12	33	4
Badalona.	10	7	1	2	25	12	15
Sabadell.	10	4	4	2	24	15	12
Palafrugell.	10	5	1	4	19	20	11
Sans.	10	3	4	3	11	14	10
Martinenc.	10	2	2	6	13	25	6
Júpiter.	10	2	2	6	10	11	6

LA SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Santiboià, 4 - Girona, 0.
Horta, 0 - Granollers, 2.
Reus, 3 - Manresa, 2.
Gimnàstic, 2 - Iluro, 3.

resultat esdevindria un alicient per als futurs encontres.

Creiem que els equippers tarraconins seguiran perillosos a casa seva en els encontres que manquen jugar i que també en terreny de joc forà procuraran fer-se amb algun punt.

Els equips s'arregleraren com segueix: Zabala, Gaspà, Cendrós, Cardona, Sanromà, Xenius, Sabater, Obiol, Marca, Sastre i Ruiz pel Gimnàstic, i

Rodriguez, Rosés, Oliva, Sala, La Rosa, Romagosa, Bufalá, Musons, Peterlein, Ferraté i Rickenbalzer.

Ohliguer, per no perdre la costum, afavorí als barcelonins amb son arbitratge.

Els jugadors del Gimnàstic portaren un braçal negre en senyal de dol per la mort de la mare dels germans Ferrandiz (q. e. p. r.)

Basket-ball

TROFEU ANTONI BRUNET

El partits d'aquesta jornada han estat de resultat material normal, però moralment l'equip de la Penya Malavinguts ha assolit una victòria sobre el leader que per segona vegada s'ha trobat obligat a jugar amb quatre jugadors. Com primerament amb l'Escola de Comerç i ara amb els Malavinguts, sembla talment que el C. Gimnàstic trobi bó a jugar amb foc, el resultat d'abans d'ahir li haurà estat una bona advertència i cal esperar que curarà de no tornar-se a exposar amb tanta d'inconsciència.

L'Escola de Comerç, seguint amb aquell retrobament que inicià el diumenge anterior, ha sabut conquerir els difícils punts que en la partida amb Els Cinc jugaven. El seu resultat dona més interès a la setena jornada, la darrera de la primera volta, en que els equips de les dues Escoles han de trobar-se cara a cara.

En mèrits, cal apreciar després la brillant victòria dels Fejocistes davant de la Penya Tranquils, que els servirà d'estímul per al partit amb els Malavinguts, i queda el resultat normal de L' amb l'Escola del Treball, que ha estat el que l'afició esperava.

Al camp de l'Escola del Treball:

Els Cinc, 12 - Escola de Comerç, 16

Aquesta partida, comanada per Porta, ha resultat de les interessants de les que han jugat ambdós cercles. Els equips dels dos bàndols sabien perfectament l'especial valor que tenien els punts que podien abastar i es llençaren amb coratge i fe en la victòria a la lluita. Els escolars foren més afortunats, com haurien pogut ésser Els Cinc car el joc es desenrotllà sempre ben anivellat i amb atacs als baskets per un igual.

Equips i marcadors: Poblet, J. Landa, C. Landa, 4; Navarra, 6; Recasens, 2, per la Penya Els Cinc, i Rodriguez, Martí, Prunera, 8; Domedel, 8, i Barceló, per l'Escola de Comerç.

Escola del Treball, 6 - L', 29

El primer temps d'aquest partit és favorable als treballistes, la fogaositat dels quals troba l'obstacle de la ferma defensa vermella. L' al segon temps jugà més serenament i arriba a imposar-se de manera completa.

Dels escolars fraqueja la defensa que deixà amb llibertat als davanter contraris i dels vermells

destacà Rovira. Ros, en major forma, donà al seu davant ocasió de refermar la victòria. Els altres bé, com sempre.

Equips i marcadors: Pla, Estebanell, Huguet, Porta, 6, i Ripoll per l'Escola del Treball, i Rovira, 3; Roig, Ros, 4; Rodriguez, 10, i Odena, 12, per L'.

Riòn, prescindint d'unes pilotes d'Odena que no aprecià, bé.

Al camp del Club Gimnàstic:

Fejocistes, 14 - Penya Tranquils, 4

Els Fejocistes van disposats a apuntar-se la victòria i posen a la lluita tot l'art llur. Cabrer al lloc de mig, anima l'equip i passa en preferència a Esquerda, que té un bon dia.

Els Tranquils exhibeixen una partida bon tros descohesionada, però a la segona part milloraren i amb un conjunt lligat ens oferiren un bell joc.

El desenvolupament de la partida ha estat sempre favorable als Fejocistes que acaben assolint la victòria per una diferència merescuda.

Equips i marcadors: Galofre, Pàmies, Cabrer, 2; Esquerda, 8, i Bernat, 4, pels Fejocistes, i Burillo Recasens, Bargalló, Navarra, 2, i Ribes, 2, per la Penya Tranquils.

Club Gimnàstic, 18 - Malavinguts, 17

Amb una justesa que és una lliçó, acabà aquest partit que hom considerava del C. Gimnàstic per ample marge.

Els Malavinguts sense presentar el millor conjunt de què disposen ofereixen un entusiasme envejable que els permet a les acaballes del partit, de remuntar el compte de gols a favor i arribar a inquietar seriosament els leaders.

El C. Gimnàstic en mal dia, en conjunt, principalment la defensa que jugà sense lligam.

Equips i marcadors: Garcia, Comas, Pallach, 14, i J. Huguet, 4, pel C. Gimnàstic, i Capdevila, Cornadó, Garreta, 7; Rabassó, 6, i Miralles, 4, per la Penya Malavinguts.

PUNTUACIO

Club Gimnàstic	6	6	0	160	48	18
L' del Gimm.	6	5	0	193	16	16
Escola del Treb.	6	4	0	124	59	14
Escola Comerç	6	3	0	3	48	61
Penya Els Cinc	6	3	0	3	70	80
P. Malavinguts	6	2	0	4	44	84
Fejocistes	6	1	0	5	28	196
P. Tranquils	6	0	0	6	14	137

Hoc-key

UN EXOELLENT ENCONTRE QUE EL GIMNASTIC MEREQUE GUANYAR, FINALITZA AMB UN PAT A CERO GOALS

Es jugà abans d'ahir maí a camp del Club Gimnàstic l'encontre d'hockey corresponent al campionat Català anunciat entre els equips "Intrepits" de Barcelona i Gimnàstic local.

La partida esdeingué força interessant, i entretingué al públic que en quantitat no nombrosa acudí a presenciar-lo.

L'onze tarraconí inicià un domini feble però seguit, çó que féu es jugués més enfront la porteria del cercle visitant que no pas a la dels locals.

Fins arribaren alguns moments particularment al inciar-se la segona part en que el domini gimnàstic prengué caire d'embocellament.

Dos golas assolí el Gimnàstic, i ambdós foren anulats per l'àrbitre sanyor Ohliguer.

Bé es veritat que en el primer hi havia raó d'anularlo, puix que el tret de Marca que envià la bala a la xarxa, fou precedit d'un offside evident.

En canvi no succeí lo propi en el segon puix que propingué d'una jugada d'out i Obiol amatent forní la rematada.

Aquest segon goal, era indubtablement una cossa legal, i lamentem que al no ésser concedit per l'àrbitre — autoritat única en el camp — en resultes el conjunt tarraconí perjudicat puix que li privà del triomf que prou merescueren pel braó i tècnica possada en la lluita en el matx que ens ocupa, tots els seus elements.

L'equip dels Intrepits, palesà força conjunt, destacant dels seus components Oliva a la defensa, Rosés a la ratlla mitja i Mussons i Rickenbacker a l'atac.

Son devanter centre Peterlein, no logrà en camvi reeixir, degut principalment el precís marcatge de que s'el féu objecte.

En el bàndol tarraconí, la ratlla mitja esigué força bé. Sanromà en el centre fou quelcom seriós. També la defensa formà una barrera difícil d'enderrocar.

Gaspà que debutava "oficialment" a Tarragona, forní una tasca encertadíssima anulant completament a Peterlein. Si perfeccionés el revés i estudiés un xic les normes del joc de l'estick, encara hi guanyaria molt.

Zabala, el porteret que "puja", palesà també excelents condicions.

No tingué moltes ocasions d'entrar en joc en aquest encontre, però en dos o tres sortides mostrà gran oportunitat, i a més en un xut que parà mostrà saber guardar la porta.

L'atac tingué un punt flac en l'extrem dret que fou ocupat per Sabaté xicot que està mes acostumat al joc de mig que al de davanter.

Tots els demés rutllaren bé, i fins prodigaren el xut a goal, cossa que fins la data no succeia.

Ja no compta el Gimnàstic tots els partits jugats en derrotes. Ni que sols sigui un empat, pot aquest

Rem

LA JUNTA GENERAL ORDINARIA DE LA SECCIO DE REM

Es celebrà diumenge al matí al Club Nàutic amb poca concurrència de socis restant reelligida la mateix Directiva que hi havia durant l'any prop passat.

Per l'any actual són doncs els destinats a dirigir la Secció de Rem del Club Nàutic local, els següents senyors:

President: Joan Alasà.

Secretari-Tresorer: Lluís Vidal.

Vocals: Manel Galofré, Bové, i Manuel Montesinos.

No cal dir com desitgem el millor encert als nous Directius.

Farmacia Dige
ANALISIS-ESPECIFICOS
nacionales y extrajeros
Aguas minerales - Sueros - Vacunas
Inyectables - Ortopedia
Mayor 46 - Teléfono. 442

ACADEMIA

DE

DIBUJO Y PINTURA

ESPACIOSO LOCAL

LUJOSO SALON DE EXPOSICIONES

Colón, 33

Fara informes:

"EL LOUVRE" Unión, 2

CERPUR

(MALLORCA)

FELANITX

EL MILLOR EMBUTIT

PROBEU-LO

Es ven en les millors tendes de

QUEVIURES

NOTAS LOCALES

AVISO

A LOS SUSCRIPTORES DE FUERA LA CAPITAL

Se ruega encarecidamente a los señores suscriptores que residen fuera de esta capital se dignen avisar a esta Administración CUANTO ANTES todas las irregularidades, que observen en la recepción del periódico, con el fin de subsanarlas inmediatamente.

EL ADMINISTRADOR

DE SOCIEDAD

Con gran concurrencia de fieles celebráronse ayer solemnes funerales para el eterno descanso del que en vida fué ejemplar caballero y apreciado ciudadano don Antonio José Escofet y Netto, viudo de doña Elisa Haag, fallecido en ésta el 19 del corriente.

El duelo estuvo presidido por el Rdo. don José Mur y familiares del finado a los cuales reiteramos nuestro sincero pésame.

El concejal de este Ayuntamiento don Antonio Roca, guarda cama a consecuencia de un fuerte ataque.

Desémosle un pronto alivio.

El domingo efectuóse el entierro de nuestro apreciado compañero en la Prensa, don Manuel Menéndez.

Del féretro pendían dos coronas de flores naturales, una de sus compañeros de Obras Públicas y la otra de la familia.

El fúnebre acto fué presidido por los ingenieros y altos empleados de Obras Públicas, el presidente de la Asociación de la Prensa y los deudos del finado, asistiendo numerosos amigos del finado.

Descanse en paz el malogrado compañero y rueguen por su alma nuestros lectores.

El pasado domingo tuvimos el gusto de saludar a nuestro querido amigo el ilustrado director del acreditado "Colegio de San Rafael" de Tortosa, don Juan Llanes Castellá, próximo pariente del malogrado compañero en la Prensa, don Manuel Menéndez.

Ayer tomó posesión de su destino, el nuevo delegado marítimo de esta provincia, don Diego Argumosa, inspector jefe de segunda clase del Cuerpo general de Servicios Marítimos, en relevo del inspector jefe de primera clase del mismo Cuerpo, don Jacobo Gener y Fossí, el cual marcha destinado a la Delegación marítima de Cádiz.

En este Santo Hospital se ha practicado una delicada operación quirúrgica a nuestro querido amigo el Rdo don José Masquef, presbítero, al cual deseamos un pronto restablecimiento.

Nuestro compañero en la Prensa de Barcelona, don Julio Subiràs Santandreu ha permanecido unas horas en esta capital.

GACETILLA

CIRCULO TRADICIONALISTA

El domingo, por la tarde se celebró en el Círculo Tradicionalista una interesante función teatral.

La sección dramática interpretó el sainete "Sogres a la graella" y la bonita zarzuela "L'arribada del ministre", con el mismo repartó de otras sesiones.

Por último tuvo lugar el estreno del chistosísimo sainete "Estofat a la catalana", que alcanzó un ruidoso éxito, destacándose en la interpretación el señor López, que hizo de la obra una verdadera creación, bien secundado por los señores Pérez, Lou, Cleofé (E.), Cívít y Padrón.

El Rdo. Tapias puso música a un cantable de la obra, y dicha página musical (una inspiradísima serenata), mereció también unánimes elogios.

PELS HOMES I JOVES DE TARRAGONA

El seu Recés mensual serà el propinent divendres, dia 27 del corrent, a dos quarts de vuit del vespre a l'església de Sant Francesc.

Dirigirà els actes el Rnd. Francesc Llorens.

Molt especialment hi són convidats els congregants i els feiocistes.

L. Ripoll Usón

Ha traslladat el seu despatx, a la Via Layetana, 39, al costat del nou edifici del Banc d'Espanya, a Barcelona.

Els grans concerts de Filarmònica

JULIETA TELLES DE MENEZES Cantatriu.

La sessió d'aquesta il·lustre cantatriu brasilera, ha despertat un vivíssim interès ben justificat, per cert, tant per la categoria dels artistes com per la novetat del programa. Tot fa preveure que la sala del Teatre Tarragona presentarà a la nit d'avui l'aspecte brillant de les grans solemnitats. Cal dir que la col·laboració de la gentilíssima pianista Yéda de Menezes (Miss Brasil 1932), ha contribuït força a que les nostres dames s'hagin donat com a punt de reunió la sessió de Filharmònica.

—Es recorda que les llotges són exclusivament reservades per als socis protectors.

—A causa d'haver canviat de cobrador, es prega els associats que perdonin qualsevol deficiència en el repartiment dels rebuts, i que, cas de no posseir-los, tinguin la bondat de passar per la guixeta, on els trobaran.

—Per a assistir a aquesta sessió, cal presentar el rebut de gener, o sigui el que corresponia al concert Jelly d'Arany.

INSTITUT MUNICIPAL D'HI-GIENE

Durant la setmana que finí el dia 21 de Gener, els coeficients per mil habitants de mortalitat i natalitat, ocorreguts en aquesta ciutat, han sigut els següents:

Mortalitat, 0'492.
Natalitat, 0'615.
Essent el nombre de nats vius, 20; nats morts, 1; morts per totes causes i edats, 16; morts de menys d'un any d'edat, cap; morts per malalties infeccioses, 2.

¿CALLOS?

Usando sólo tres días el patentado

UNGUENTO MAGICO

desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes, 1'60 pestas.

SEVENDE

Una casa situada en la calle de la Unión.

Razón: al Administrador de este periódico.

REGISTRO CIVIL

Inscripciones verificadas ayer

Nacidos:

Sebastián Barberán Jové.
Juan Plá Jarque.
Teresa Gras Martínez.
Montserrat Gatell García.

Defunciones:

Jaime Coll Salvat, de 61 años, Rebolledo, 11.
Francisco Carbó Vallés, 81 años, Plaza d e la República, 6.
Mercedes Sansón Barrios, de 82 años, Rambla 14 de Abril, 27.
Perfecto Vera Parra, 84 años, Augusto, 14.
Concepción Marimón Rocamora, 87 años, Méndez Núñez, 14.
Blanca Fernández Cosío, 26 años, Portal del Carro, 13.

Mafinimones:

Ninguno.

Sección marítima

MÓVIMIENTO DEL PUERTO

Vapor español "Ciutat de Reus", procedente de Alicante, con carga general.

Vapor español "Ciutat de Tarragona", procedente de Sète, con carga general.

Vapor danés "Endrid".

Vapor alemán "Hércules", procedente de San Feliu, con carga general.

Vapor español "Ario", procedente de Cádiz, con carga general.

Salidas

Vapor español "Ciutat de Tarragona", con carga general para Alicante.

Vapor panameño "Marsella", con carga general para Marsella.

Vapor alemán "Hércules", con carga general para Amberes y escalas.

Vapor español "Dario", con carga general para Barcelona.

Buques que quedan en puerto

Vapor español "Ciutat de Reus", cargando vino.

Vapor español "Condé de Zúbia", descargando carbón.

Vapor danés "Endrid", descargando abonos.

Amarrados

Vapor español "Andalucía".
Vapor español "Tordera".
Vapor español "Cabo Cullera".
Vapor español "Cabo Torres".
Vapor español "Cabo Peñas".
Vapor panameño "Catalunya".

Buques que tienen pedido atraque

Vapor sueco "Albania", procedente de Génova.

Vapor inglés "Cervantes", procedente de Alicante.
Vapor español "Porland", procedente de Vinaroz.

PARTE METEOROLOGICO DE MADRID

Bajas presiones al Noroeste de Azores, en el Mediterráneo, al Este de Baleares; altas en el Mar del Norte, entre Canarias y Azores; probable continúe marejada en el Golfo de León; vientos fuertes del cuarto cuadrante islas Baleares.

CUOTAS

os ofrece los equipos a precios limitados y de calidad.

Facilita también prendas sueltas.

Antes de comprar vuestros equipos consultar la

La CASA COCA
Condé de Rius, 7 - Tarragona

Casa de familia

Se admiten a todo estar una o dos personas; no presentarse sin referencias inmejorables. Precios módicos.

Razón: en la Administración de este periódico.

SE DESEAN

una o dos señoritas como huéspedes en casa de confianza.

Razón: en la Administración de este diario.

PERTRIX

"LA PILA DE MAJOR DURADA"

Distribuidor general a Espanya:

JÁIME SCHWAB
Consell de Cent, 227

BARCELONA

Segona Assemblea d'Acció Popular

Els catòlics enfront de l'organització laica de les biblioteques dels organismes públics

PONENCIA

pel Dr. V. NOLLA

Senyores i senyors:

Voldria allunyar de mi un temor. Reeixiré a prodir en el si de la "Federació d'homens de carrera Torras i Bages", de la ja respectable organització "Acció Popular", una vibració prou ampla i prou intensa, que tradueixi en realitat tan immediata com sigui possible, el que ja deuria ésser un fet, perquè és, jo crec, una imperiosa necessitat de tothora, màxim

de les tristes, que per inescrutables designis de la Providència ens toca viure? Ah, senyors! no s'ha dit més d'un cop, no amb sobres de raó, però ni amb manca de fonament, que tants Congressos, tantes Assemblees, eren només que discursos i paperam inútil? Acció Popular ni fóra "acció" ni fóra "popular", perquè al poble i fins a la seva ànima, sense acció, amb la mà buida, sense realitats ningú podrà arribar-hi, si devia limitar-se a arxivar pensades més o menys encertades de cànids teoritzadors. L'esperit de realitats d'aquesta rejuvenida entitat i el mateix esperit de la "Federació d'homens de carrera Torras i Bages", que sent pel lloc, que a ella pertoca en la magna obra de recristianització del nostre poble, un gros pes de responsabilitat, essent incompatible amb el sistema de reculls de projectes arqueològics, resta únicament per impedir-ne la traducció pràctica la meua pobríssima aportació i la meua audàcia sense ncm en comparèixer avui davant d'una Assemblea tan nombrosa, tan il·lustre, tan superior a mi, que em sento ajupir sota el pes de tants valors i tants prestigis aquí congregats.

Ca, si fos qui havia d'ésser, que ara amb paraula fàcil i gràfica filmés davant nostre la multitud d'idees seves sobre el tema proposat! La competència en biblioteconomia caracteritza el jove sacerdot fundador i ànima de la nostra biblioteca circulant "Antoni Agustí", i jo no dubto que ell hauria conduït amb admirable mestratge l'atenció de tots pels innumbrables senderons i endurrials, que creuen en

totes direccions el camp de la organització bibliotecària. Ell hauria pogut parlar d'experiències pròpies, que manquen al qui ara us parla. Ell hauria pogut assenyalar maneres reeixides i maneres fallades, i sobre els fets planejar el camí a fer. Llástima que una malaltia l'ha allunyat de nosaltres, després d'haver amenaçat d'arrebatar-nos-el! El Dr. Toldrà, senyors, hauria omplert amb competència poc igualada aquest tema. Aquest ponent amb molta deficiència. Mes confio obtenir una indulgència plenària per tots els manaments del meu pobre treball, mig enllestit, només que per no deixar passar el temps sense afrontar el gran problema de la cultura de les classes mitja i obrera, de conformitat amb les conclusions de la primera assemblea celebrada l'any passat als peus de la Moreneta del nostre Montserrat i amparats per la seva protecció.

L'ESPERIT D'ACCIO POPULAR

Recordem, senyors, breument les línies mestres de l'Acció Popular: "salvar la civilització cristiana", diu el primer article dels Estatuts, i això seguint les orientacions donades per la Santetat de Pius X en l'Encíclica "Il fermo proposito" amb aquestes paraules transcrites també de l'esmentat article primer dels Estatuts: "unir totes les forces vives per a combatre per tot mitjà just i legal la civilització anticristiana". Ara bé; la més viva, la més poderosa de totes

Conferencias telegráficas

CRISIS EN EL GOBIERNO DE CATALUÑA

Barcelona, 23. — La "Hoja Oficial" de hoy, publica las siguientes manifestaciones del señor Maciá:

"Yo no niego la posibilidad de que la crisis se produzca. Pero no ocurre nada; nada que afecte a la esencia de nuestros principios de partido. Se ha producido, en efecto, una discrepancia al apreciar qué dificultades deben tener al Presidente, el Gobierno y el Parlamento de la Generalidad; pero ésta es una cuestión que habrá de resolver la mayoría.

Si el acuerdo que ésta adopte no satisface a algunos consejeros, en ellos estará el apreciar si hay motivo para plantear la crisis. Pero, desde luego, no será una crisis de partido, ya que la cuestión no afecta a los principios básicos ni a causa alguna que dé motivo a la separación de quienes, por otra parte, han sido excelentes colaboradores en la obra que la Generalidad va llevando a cabo.

Más concretamente — siguió diciendo — Si por motivo circunstancial los señores Lluhi, Tarradellas, tal vez algún otro consejero creyeran que deben dejar de formar parte del Gobierno de la Generalidad, yo habría de respetar su decisión en las presentes circunstancias; pero una vez aprobado el Estatuto orgánico de la Generalidad y acatado por todos, habrá de presentarse ocasión de que sean nuevamente llamados al Consejo al que estoy seguro que no habrán de negar el concurso de su inteligencia y de sus probadas aptitudes, con igual entusiasmo que se lo han venido prestando hasta ahora.

—¿Y del nombramiento de gobernador? — nos aventuramos a preguntar.

—Es cosa de Madrid. Cuando se constituya el nuevo gobierno de la Generalidad — si es que se promueve la crisis — veremos qué opina acerca de la propuesta del Gobierno central en cuanto a que lo desempeñe el consejero de Gobernación, o si formulamos alguna propuesta. De todos modos, a mí me parece muy natural que mientras no se haya efectuado el traspaso de los servicios de orden público, el Gobierno central quiera que la designación recaiga en persona de su plena confianza. Por lo demás, como el señor Moles no regresará hasta el miércoles o el jueves, es de creer que antes habrá sido designado su sucesor."

Los periodistas intentaron ver este mediodía al señor Maciá, en su despacho, sin conseguirlo, con objeto de averiguar la certeza de la crisis del Consejo, que por todas

partes se daba ya como segura.

Del despacho del Presidente se trasladaron los informadores al jefe del Gobierno.

El señor Lluhi les recibió en seguida y al exponerle los reporteros sus deseos de conocer lo que hubiera de cierto de la crisis, dijo lo siguiente:

—La reunión de esta tarde de parlamentarios, no decide nada la cuestión que está planteada y creo que a la altura a que han llegado las cosas ya no hay que guardar reserva alguna. El miércoles de la semana pasada, los señores Comas, Xirau, Tarradellas y el que les habla, presentaron la dimisión de sus cargos al señor Maciá, por creer que la manera como él — el Presidente — entendía la delegación de funciones ejecutivas, estaba en oposición a la manera como había sido explicada al Parlamento, con el asentimiento del señor Maciá y que fué aprobada por la mayoría y los otros grupos del Parlamento.

Si el señor Maciá — continuó diciendo — hubiera aceptado las dimisiones aquel día, no se hubieran producido algunos equívocos que se han producido. La idea nuestra de aceptar el cargo del Gobierno civil de Barcelona, la expusimos porque no se nos había aceptado la dimisión y para no hacer un desaire a los términos cordiales del Gobierno.

En resumen, nosotros desde el miércoles estamos esperando la sustitución. No se dé importancia a esta crisis. Se trata de una sustitución de personas nada más. Los que abandonamos el cargo de consejeros, seguiremos con nuestra ideología y prestando apoyo como diputados al nuevo Consejo, si como suponemos y es nuestro deseo, éste lo hace bien.

Contestando a otras preguntas que se le hicieron, dijo que después de las declaraciones del señor Maciá, él ya no sabía nada.

Invitado a que expusiera su opinión acerca de la persona en que creía debía recaer el cargo de gobernador civil, manifestó que a su entender debía recaer el nombramiento en persona del partido de Esquerra.

Terminó significando el señor Lluhi, que él había insistido para que se le aceptara la dimisión, pues entiende que ello es urgente, porque hay una serie de asuntos importantísimos sin resolver y que no admiten demora.

Terminada la entrevista con el señor Lluhi, los periodistas se trasladaron al despacho del consejero de Gobernación.

El señor Tarradellas les manifestó que estaba en un todo conforme

con lo que les había acabado de decir el señor Lluhi.

Añadió que esperaba la llegada del que había de sustituirle, para hacerle entrega del cargo y darle cuenta de los asuntos pendientes.

—¿Se saben los nombres de los nuevos consejeros?

—No se nada de tal cosa.

—¿Volverá usted al cargo cuando se haya aprobado la Constitución, como insinúa el señor Maciá en unas declaraciones suyas que publica la "Hoja Oficial"?

—Yo, como hombre desdiciado, las cosas que diga el señor Maciá, no las comento ni las replico, si no que las acato.

Terminó el señor Tarradellas su conversación con los periodistas, diciendo que la resolución que adopte la mayoría parlamentaria no influirá en la resolución de los consejeros dimisionarios.

INCIDENTE MILITAR EN MEDINA

Madrid, 23. — Un periódico de la mañana recoge el rumor de que de Medina del Campo han sido trasladados varios jefes y oficiales de Artillería con motivo de un altercado entre un teniente y un suboficial.

Añade el periódico que el suboficial, que había sido maltratado de obra por el primero, le agredió, por lo que fué sumariado.

Los sargentos y suboficiales se cargando de su defensa al señor Jiménez Asúa, quien pidió por encargarse del asunto seis mil pesetas. Al no ser posible reunir tal suma entre los suboficiales de la guarnición, acordaron abrir una suscripción en las demás, dando lugar a que, enterado el general de la Comandancia de Valladolid, desautorizara lo que pudiera interpretarse como un acto sedicioso.

Añade que los suboficiales pidieron la libertad del sumariado, por

lo que el ministro de la Guerra ha ordenado los traslados que abarcan a la casi totalidad de los jefes y oficiales de Medina.

EXPULSION DE BALBONTIN

El señor Balbontín ha sido expulsado del partido social revolucionario, que él fundó. El Comité razona la expulsión diciendo que no es el hombre que ellos desean, "porque le falta energía y rectitud en sus relaciones".

LOS DEPORTADOS DE VILLA CISNEROS. — INTERESANTES DETALLES DEL DESEMBARCO EN PUERTO DE SANTA MARIA Y SU LLEGADA A MADRID Y GADALAJARA

Cádiz, 23. — Tan pronto el "España" fondeó en la bahía, a las dos y cinco de la madrugada del domingo, se acercó a un costado de esta embarcación, para impedir que se acercaran otras, el guardacostas de guerra "Larache".

Aproximadamente a las tres de la madrugada llegó el remolcador "Adriano", que atracó también a un costado del "España 5", y permaneció allí hasta las cinco y media.

A las cuatro de la madrugada, y al otro costado, se situó otro remolcador que había salido del puerto de Cádiz con fuerzas de asalto, que había de custodiar a aquéllos hasta Puerto de Santa María.

Al efecto las mencionadas fuerzas subieron a bordo del "España 5".

A las cinco y media se dispuso comenzar a desembarcar del "España 5" y trasladarse a bordo del remolcador "Adriano" los deportados, para conducirlos a Puerto de Santa María.

En el mismo remolcador con las fuerzas de asalto, que en total sumaban 29 individuos, iban el comisario de policía señor Lino Pérez y ocho agentes del mismo cuerpo.

A las seis treinta y dos de la madrugada, llegó el "Adriano" a Puerto de Santa María, atracando en el lugar conocido por muelle del Parque.

Hasta la entrada del canal que forma la ría siguió el remolcador "Adriano" el guardacosta "Larache", pero al llegar al mencionado punto no pudo entrar, para evitar un embarrancamiento. Por esta causa el guardacosta "Larache" quedó a unos 300 metros del muelle.

Como desde las cuatro de la madrugada se sabía por los familiares y amigos que habían acudido a Cádiz que iba a efectuarse este traslado de los deportados, hicieron otro tanto ellos en automóviles a su llegada el mencionado punto.

El desembarco se efectuó tan pronto hubo atracado el remolcador en el mencionado lugar, haciéndolo de tres en tres, y sin equipajes, pues éstos fueron por otra ruta trasladándose a Cádiz, de donde salieron en el correo de Madrid a las seis y media.

Como decimos anterioremente, el desembarco de los deportados en Puerto de Santa María se hizo de tres en tres, custodiados por fuerzas de asalto, dirigiéndose a la estación del ferrocarril, situada a unos 300 metros.

Tan pronto llegaron a la estación del ferrocarril, el capitán de artillería retirado don José León Carranza, que fué teniente alcalde del Ayuntamiento de Cádiz, durante la Dictadura, obsequió en la cantina, a los deportados con café y bollos.

Durante el trayecto desde el puerto a la estación pudieron ir conersavndo los deportados con sus familiares, a una distancia de unos dos metros, siempre custodiados por las fuerzas de asalto.

Según manifestación, al salir de Villa Cisneros, y apenas llegaron a bordo, iniciaron una protesta por entender que siendo ellos la su mayoría jefes y oficiales del ejército y la armada, se les debió conducir desde el recinto en que sufrían la deportación al barco por individuos del mismo empleo y no por simples soldados.

CARBONS

Les millors classes per a cuines, estufes i obtindre la més forta calefacció, amb el menor consum

Magatzem de Tarragona:

G. Celgueros - Santiago Vallvé

SANT MIQUEL, 21

TELEFON 558

Servei a domicili

les forces, la de més aguant, no és l'idea? Per a salvar la civilització cristiana, allò que més precisa és salvar o restaurar o resucitar, com calgui, l'idea cristiana. I que ella penetri i informi tots els ordres: el social, el científic, el polític, etc. Tota la vida fecundada per l'idea cristiana i la pau, que tant enyorem, cobrirà altra volta els homes de bona voluntat, i la virtut florirà per tot de nou i podrem flairar la dolça aroma del viure, i la terra serà tal com pot ésser, i tal com deu ésser, un paradís, malgrat sigui terrenal. Tot fruit de l'idea cristiana restablerta.

UNA CULTURA CATOLICA

La "Federació d'homes de carrera Torras i Bages" copsà ja de bell antuvi la part corresponent a ella en la tasca ni fàcil ni breu, ni singular, ni exclusiva d'un estament, perquè és empresa, a la qual menester és cooperar tothom: els científics, els adinerats, els que poden oferir una aportació activa a l'obra de cultura catòlica i els que deuen rebre aquesta mateixa cultura. Qui amb treball individual, qui amb subsidis, qui amb simpatia, qui amb confiança, no hi ha qui no pugui aportar el granet de sorra. Mes els nostres intel·lectuals consideraren que per capacitat pròpia, per dignitat d'ells, pel prestigi de l'obra i pel que mereix Acció Popular i pel que exigeix Aquell qui ha distribuït talents (acceptem aquesta vegada la coincidència del

mot llatí) a cadascú amb obligació de rèdit, era deure d'ells treballar l'obra de la ciència i de la cultura catòlica a Catalunya. Recordem, senyors, les conclusions de la primera assemblea? "Cal organitzar una ciència catòlica, per a tenir una acció catòlica", fa la primera. I la segona anyadeix: "Queda establerta una "Federació d'homes de carrera", la missió de la qual serà: a) crear una ciència catòlica per mitjà d'investigacions i publicacions; b) difondre la cultura entre els sectors de la classe mitja i obrera mitjançant cursos donats a totes les poblacions importants de Catalunya anomenats "cursos d'expansió cultural".

Massa complexe és el problema de la cultura per que pugui abarcar-se, no en una conferència, ni en una assemblea, ni en bona colla d'assemblees. Fixem-nos en els aspectes més immediats sols: l'obra escolar, l'obra familiar, l'obra extraescolar, parlant d'infants; l'obra pestescolar arribant als adolescents i joves. Quina immensitat de camp! Mes ja és hora d'acabar amb l'opinió de que l'obra d'educació acaba als quinze, si es vol als vint anys. Si educació val tant com elevació, cal convenir-hi, no hi ha moment de la vida, en que hom no pugui verificar tasca educativa, puix que un graó més cada moment el podem pujar. Que en tractar de classes humils educació equival a llegir i escriure? Admeti l'equació el faïcisme, a qui la llum ofen, mes per al Cristianisme a qui no satisfan caricatures ni obres a mig fer, per al Cristianisme, que reclama una elevació constant i omnívoda, un perfeccionament integral, sense temors ni limitacions, el

treball educatiu no vaga mai. Ni en l'ordre intel·lectual, ni en el moral podrem arribar a la meta.

UNA EDUCACIO CATOLICA

Tenim, per tant, plantejat el problema educatiu. Situem-nos. Jo tinc per molt exactes les paraules de De Hovre quan diu que abans de proposar qualsevol qüestió referent a l'educació de l'home, prèviament cal resoldre la qüestió de la naturalesa i del destí de l'home (1). Acció Popular i els homes de la Federació Torras i Bages aquí no poden posar altre fonament que el ja posat. "Als ulls del naturalisme, diu el mateix De Hovre (2), l'home és un ser biològic, pel socialisme és un ser social, per al politisme un ciutadà, per l'intel·lectualisme un aparell que pensa, per al voluntarisme un ser que obra, pel monisme un moment en el procés còsmic, per l'individualisme la norma de tot el que existeix". Doncs nosaltres, senyors, som fills de Déu. Adoctrinats pel Cristianisme sostenim l'home-persona, i aquest amb destinació a fill de Déu.

De cada concepció de vida deriva un sistema pedagògic. D'aquelles concepcions de vida esmentades que homes com Eucken, Foerster, Kidd, Okesterton i altres no dubtaren d'anomenar "la torre de Babel" provenen les doctrines pedagògiques modernes, que diferenciades en certs aspectes convenen, però, i això